

29. 6. si vždy připomínáme slavnost Apoštolských knížat, Petra a Pavla, a spolu s nimi i nespočetný zástup mužů, kteří uposlechnou Kristova volání a vstoupí do Božího povolání, které je velkým tajemstvím.

Je skutečným tajemstvím, které se neodehrává na úrovni intelektu, vědy nebo něčeho podobného, ale odehrává se výsostně v rovině srdce. Je to Bůh, který promlouvá k lidskému srdci a povolává.

Ve Starém Zákoně Bůh promlouvá k lidem nejdříve skrze Mojžíše – „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh at' s námi nemluví, abychom nezemřeli.“ a později skrze proroky, kteří se tak stali Hospodinovými ústy. Přestože se jim dostalo tak velké pocty na straně jedné, bylo jim na jejich bedra naloženo i těžké břímě, které je velmi často drtilo, protože tímto těžkým a současně i sladkým břímě nebylo nic jiného než Boží ruka, která bděla nad povoláním. „Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec. ... Neboj se jich, já budu s tebou.“

Bůh volá člověka ke spolupráci. Odpověď na toto volání musí být zodpovězeno, ale odpověď nemá být dána jako nutnost, spíše však jako touha. Bůh touží po člověku a stejně tak i člověk má toužit po Bohu – blízkostí a především láskou, která je v člověku probuzena právě Boží přítomností v srdci, které je proměněno a bije pouze pro Boha, Hospodina zástupů, Nejvyššího a jediného Boha, Svatého svatých, Pána pánů, Krále králů. Volání Boha je bezpodmínečné a jako takové se může zdát od Boha sobecké. „Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a všude zvěstuj království Boží.“ a „Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží.“ Bůh uchvacuje srdce člověka zcela, nechá-li se toto srdce zcela uchvátit.

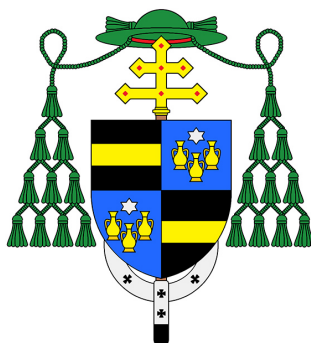
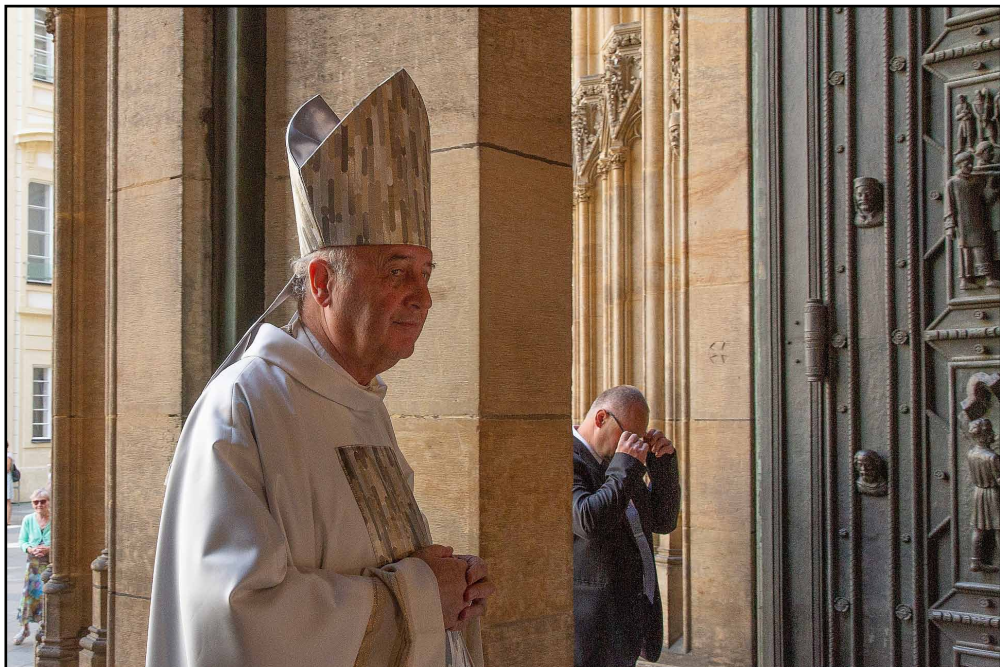
Ježíš vyžaduje od svých služebníků, tak jako jeho Otec, tuto oddanost, která se může zdát svazující nebo omezující. Je to vlastně požadavek velkého odpoutání a následkem je velká svoboda Božích dětí spíše než omezující pouta.

Kristus v dnešní době, stejně tak jako kdysi Hospodin v době proroků, mluví k lidskému srdci. Nekřičí, spíše šeptá, nedělá velké, viditelné divy, spíše promlouvá v maličkostech, v běžných okamžicích, ale stále mluví. Záleží vlastně pouze na tom, necháme-li jeho hlas proniknout až do středu své bytosti, do středu vlastního srdce, abychom mu tam mohli naslouchat a s ním se zde setkat.

Modleme se za ty, kteří uslyší Jeho jemný hlas a nechají se uchvátit, jak by řekl prorok „svěť“. Modleme se právě proto, aby je nesvedl někdo jiný a oni zůstali věrni, aby se na právě na nich mohlo naplnit slovo Páně „vy jste sůl země, vy jste světlo světa!“

VÍTEJTE, OTČE JENE!

V sobotu 2. července 2022 předal dosavadní pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka pražskou arcidiecézi svému nástupci v úřadu, dosavadnímu olomouckému arcibiskupovi Janu Graubnerovi. Stal se tak 37. pražským arcibiskupem, metropolitou a primasem českým.

*farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:
farní vikář*

P. Jerzy Gapski

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 724 324 555, 257 317 652
gapski@centrum.cz
tel.: 723 079 896
zachariastk@centrum.cz

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je: 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Úzávěrka je vždy 25. v měsíci

JEDNOSTRANNÉ VZPOMÍNÁNÍ

Dlouhé dějiny lidstva jsou tvořeny pestrou mozaikou životních příběhů obyčejných i významných osob. Klíčové události ovlivňují chod jednotlivých národů i celého světa. Když slyšíme o některých vyprávět historiky, určité nás napadne přání, že bychom chtěli mít moc měnit dějepis a mnohé vymazat nebo alespoň způsobit jejich opačný průběh s radostným koncem. Tuto skutečnost si zvláště uvědomu-

jeme při takových, které jsou plné bolesti, smutku, strachu a smrti nevinných lidí.

Žádná doba nemá jenom temnou stránku života. Naši předkové ho prožívali s vírou v Boha. Uměli se radovat o svátcích, svatbách i jiných příležitostech. Nevzpomínali jednostranně na těžkosti.

Také my vytváříme dějiny složené z našich životních příběhů. Máme mnoho technických vymožeností, ale ve společnosti převládá strach, smutek a nespokojenost. Atmosféře napomáhá jednostranné vzpomínání na tragické události. Často jsou ještě srovnávány s dávnými příběhy, ve sdělovacích prostředcích stále slyšíme o válkách a jiných hrůzách. Jejich připomínka je důležitá proto, aby už se nikdy neopakovaly. My křesťané se při ní pomodlíme za zemřelé. Lidé, kteří nevěří v Boha, projeví úctu chvilkou ticha.

Náš život však není jenom smutný. Připomínka příjemných chvil je v něm velikou posilou. Jeden moudrý psychiatr řekl, že bychom se měli vrátit k činnostem, které nás těšily před pandemií Covidu a zaměřit své myšlenky na přítomnost.

Všichni máme možnost svobodným rozhováním, rozumem i vůlí zlepšit vnitřní vzduch tím, že se přes neviditelný most spojíme s našimi předky v dávné touze po lásce, víře, radosti a naději. Tyto schopnosti jsou trvalé po staletí. Nesmějí z našeho jednání nikdy zmizet, protože bez nich by život byl nesnesitelný.

Ilona Bozděchová

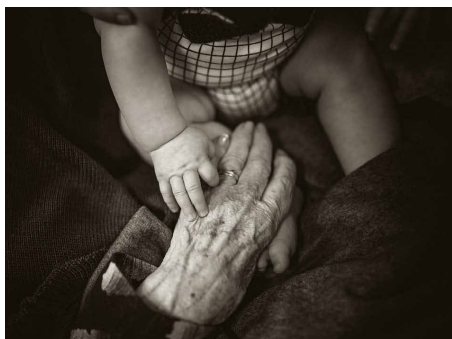
Děkujeme všem, kteří připravili program letošní Noci kostelů v naší farnosti - Petru Chvátalovi a 7 dobrovolníkům.

Návštěvníků bylo 820 a tradičně byl největší zájem o koncert ZUŠ a o komentovanou prohlídku kostela.

Uvítáme další náměty na zpestření příštího ročníku.

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA KE 2. SVĚTOVÉMU DNI PRARODIČŮ A SENIORŮ 24. ČERVENCE 2022

„Ještě ve stáří budou přinášet užitek“ (Žl 92,15)

Moje milá, můj milý!

Slova žalmisty: „Ještě ve stáří budou přinášet užitek“ (92,15) jsou dobrou zprávou, skutečným „evangeliem“, tedy „radostnou zvěstí“, kterou můžeme světu hlásat u příležitosti druhého Světového dne prarodičů a seniorů. Jsou v rozporu s tím, co si o tomto období života myslí svět, a také s rezignovaným postojem některých z nás starších lidí, kteří od budoucnosti už nic neočekávajíme.

Mnoho lidí se stáří bojí. Považují je za jakousi nemoc a jakémukoli kontaktu s ní je lepší se vyhnout.

Myslí si, že staří lidé nejsou jejich starostí a měli by

pobývat odděleni, třeba v domovech nebo v zařízeních, kde se o ně postarají, abychom o ně nemuseli pečovat my. Je to „kultura skartace“: mentalita, která nám dává pocítit, že se lišíme od těch nejslabších a zranitelných, že se nás nedotýká jejich křehkost a že jsme od „nich a „jejich“ problémů odděleni. Písmo nás učí, že ve skutečnosti je dlouhý život pozhánáním a staří lidé nejsou vydeděnci, kterým je třeba se vyhýbat, ale živoucí znamením Boží laskavosti, která daruje život v hojnosti. Požehnaný domov, který opatruje starého člověka! Požehnaná rodina, která ctí své prarodiče!

Stáří je životní období, jemuž neporozumíme snadno ani my, kteří ho již prožíváme. I když k tomu s odstupem času nakonec dojdeme, nikdo z nás se na něj nepřipravil a zdá se, že nás jakoby zaskočilo. Nejvyspělejší společnosti vynakládají mnoho prostředků na tuto životní etapu, ale nepomáhají nám ji pochopit a ocenit; nabízejí plány zdravotní péče, ale ne projekty na plnohodnotné prožití tohoto období. Proto je obtížné hledět do budoucnosti a rozlišovat, jakým směrem se vydat. Na jedné straně jsme v pokušení odmítat stáří tím, že skrýváme vrásky a předstíráme, že jsme stále mladí, zatímco na straně druhé se domníváme, že nemůžeme dělat nic jiného než zklamaně prožívat čas smíření s tím, že už nemůžeme „přinášet žádný užitek“. Důchod a děti, které už dosáhly samostatnosti, způsobují, že mnohé z věcí, kterým jsme dříve věnovali čas a energii, už nejsou tak naléhavé... Vědomí, že naše síly ubývají nebo že začíná nemoc, může zpochybnit naše jistoty. Zdá se, že svět se svým rychlým tempem, kterému se snažíme stačit, nám nedává jinou možnost než přijmout za svou myšlenku, že už nejsme k ničemu. A tak se vznáší k nebi modlitba žalmu: „Nezavrhuji mě v čas stáří, neopouštěj mě, až ochabnou síly!“ (71,9).

Tentýž žalm – který uvažuje nad tím, že Pán byl přítomen ve všech obdobích našeho života – nás však vyzývá, abychom i nadále doufali. Až zestárneme a zbělejí nám vlasy, Bůh nám bude stále dávat dar života a nedopustí, aby nás přemohlo zlo. Budeme-li mu důvěřovat, najdeme sílu ho stále chválit (srov. v. 14–20) a zjistíme, že stárnutí není jen přirozené chátrání těla nebo nevyhnutelné plynutí času, ale dar dlouhého života. Stárnutí není odsouzení, nýbrž požehnání! Proto bychom měli o sebe pečovat a učit se aktivně prožívat aktivní svá léta i z duchovního hlediska: pěstovat svůj vnitřní život vytrvalou četbou Božího slova, každodenní modlitbou, přijímáním svátosti a účastí na liturgii. A spolu se vztahem k Bohu udržovat také vztahy s druhými: především s rodinou, dětmi a vnoučaty, kterým můžeme projevat svůj láskyplný zájem; a rovněž vztahy s chudými a trpícími lidmi, jimž můžeme být nablízku konkrétní pomocí i modlitbou. To vše nám pomůže, abychom se necítili být pouhými diváky v divadle světa, abychom se neomezovali na „pozorování z balkónu“, na stání u okna, protože život je všude kolem nás. Když naopak zbystríme své smysly, abychom rozpoznali Pánovu přítomnost,

budeme jako „zelené olivy v Božím domě“ (srov. Ž 52,10), budeme se moci stát požehnáním pro ty, kdo žijí vedle nás.

Stáří není neužitečným obdobím, kdy bychom měli zůstat stát stranou a přestat veslovat, ale obdobím, kdy ještě můžeme přinášet ovoce: čeká nás nové poslání, které nás vybízí hledět do budoucnosti. „Výjimečná vnímavost stařeckého věku k projevům pozornosti, hnutím myslí a citům, které nás polidšťují, by se měla stát posláním mnohých seniorů a jejich volbou z lásky vůči novým generacím.“ To je náš příspěvek k revoluci něhy, k duchovní a nenásilné revoluci, k níž vás, milí prarodiče a seniori, zvu, abyste se stali jejími protagonisty.

Svět prožívá těžké období, poznamenané nejprve nečekanou a prudkou bouří pandemie a poté válkou, která poškozujíc mír a rozvoj v celosvětovém měřítku. Není náhodou, že se válka vrátila do Evropy v době, kdy odchází generace, která ji zažila v minulém století. Tyto velké krize nás mohou učinit necitlivými vůči existenci jiných „epidemií“ a dalších rozšířených forem násilí, jež ohrožují lidskou rodinu a náš společný domov.

Tváří in tvář tomu všemu potřebujeme hlubokou změnu, obrácení, které odzbrojí srdce a umožní každému rozpoznat v druhém bratra. A my, prarodiče a seniori, máme velkou zodpovědnost: naučit ženy a muže naší doby vnímat druhé se stejným chápajícím a láskyplným pohledem, jaký věnujeme svým vnoučatům. Péči o druhé jsme pročistili svou lidskost a dnes můžeme být učitelé způsobu života, který je mírumilovný a pozorný k těm, kteří to nejvíce potřebují. Naše chování může být mylně považováno za slabost nebo poddajnost, ale budou to tiší, kdo dostanou zemi za dědictví, a nikoli ti agresivní a násilníci (srov. Mt 5,5).

Jedním z plodů, které máme přinášet, je ochrana světa. „Všichni jsme prošli rukama svých prarodičů, kteří nás drželi v náručí.“ Dnes je však čas, abychom drželi ve svých náručích – konkrétní pomocí nebo třeba jen modlitbou – nejen své vnuky, ale i mnohé jiné, vystrašené, které jsme ještě nepotkali a kteří možná utíkají před válkou nebo kvůli ní trpí. Stejně jako svatý Josef, milující a starostlivý otec, chraňme ve svých srdcích děti na Ukrajině, v Afghánistánu, Jižním Súdánu...

Mnozí z nás dozráli k moudrému a pokornému vědomí, které svět tolik potřebuje: nespasíme se sami, štěstí je chléb, který jíme společně. Vydejme svědectví těm, kdo si namlouvají, že osobní naplnění a úspěch najdou v konfrontaci. Dokáže to každý, i ten nejslabší. Už jen to, že umožníme druhým – často lidem z jiných zemí –, aby se o nás starali, je způsob, jak říci, že společný život je nejen možný, ale i nutný.

Drahé babičky a drazí dědečkové, drahé stařenky a drazí starci, v tomto našem světě jsme povoláni být budovateli revoluce něžnosti! Udělejme to tím, že se naučíme se stále častěji a lépe využívat nejcennější nástroj, který máme a který je pro náš věk nejvhodnější: modlitbu. „Staňme se také trochu básníky modlitby, zkusme hledat svoje slova, osvojme si ta, kterým nás učí Boží slovo.“ Naše důvěrná modlitba může udělat mnoho: může doprovázet bolestný výkřik těch, kdo trpí, a může pomoci změnit srdce. Můžeme být „stálým sborem velkého duchovního chrámu, kde prosebná modlitba a chvalozpěv podporují společenství, které pracuje a zápasí na poli života.“

Světový den prarodičů a seniorů je tedy příležitostí znovu s radostí říci, že církve chce slavit společně s těmi, které Pán – jak říká Bible – „nasytil dny“. Oslavme ho společně! Vyzývám vás, abyste tento den vyhlásili ve svých farnostech a společenstvích; abyste navštívili nejosamělejší seniory doma nebo v domovech, kde pobývají. Postarejme se o to, aby nikdo neprožil tento den v osamění. Mít někoho, na koho se můžeme těšit, může změnit dny, kdy si myslíme, že od budoucnosti už nemáme očekávat nic dobrého. A z prvního setkání se může zrodit nové přátelství. Navštěvte osamělých starých lidí je skutkem milosrdenství dnešní doby!

Prosme Pannu Marii, Matku něžnosti, aby nás všechny učinila tvůrci revoluce něžnosti, abychom společně osvobodili svět od stínu osamělosti a od démona války.

Všem vám a vašim blízkým posílám své požehnání s ujištěním o své láskyplné blízkosti. A vás prosím, nezapomeňte se za mě modlit!

DEKRET

Apoštolská penitenciárie, pro rozhojnění zbožnosti věřících a spásu duší, pravomocí, která jí byla svěřena Svatým otcem Františkem, z Boží Prozřetelnosti papežem, pozorně přijala prosby, jež jí nedávno zaslal kardinál Kevin Joseph Farrell, prefekt Dikasteria pro laiky, rodinu a život, u příležitosti II. Světového dne prarodičů a seniorů, vyhlášeného papežem Františkem na čtvrtou červencovou neděli, a dobrotivě umožňuje získat 24. července 2022 z nebeských pokladů církve plnomocný odpustek. Tento odpustek, který lze také přivlastnit duším v očistci, mohou za obvyklých podmínek (svátost smíření, přijetí Eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce) získat prarodiče, senioři a všichni věřící, kteří se v duchu skutečného pokání a vedení láskou zúčastní u příležitosti II. Světového dne prarodičů a seniorů slavnostní mše svaté, které bude předsedat Svatý otec František v papežské bazilice ve Vatikánu, anebo se zúčastní různých obřadů, jež se budou konat na celém světě.

Tento Soud milosrdenství nadto umožňuje věřícím získat v tento den plnomocný odpustek, pokud věnují příhodný čas tomu, že reálně nebo prostřednictvím komunikačních prostředků navštíví staré sestry a bratry, kteří se nacházejí v nouzi či obtížích (např. nemocné, opuštěné, nemohoucí a podobně). Také nemocní staří lidé a všichni, kdo z vážného důvodu nemohou vycházet z domu, budou moci získat plnomocný odpustek, jestliže se zřeknou jakéhokoliv hříchu a mají úmysl splnit, jakmile to bude možné, tři obvyklé podmínky, a připojí se k posvátným obřadům tohoto světového dne duchovně, zvláště v době, kdy se budou slova papeže Františka šířit prostřednictvím komunikačních prostředků, a milosrdnému Bohu přitom obětují své modlitby a bolesti nebo obtíže vlastního života.

Aby se tedy přístup k získání Božího odpuštění, otvíraného klíči církve, při laskavém pastýřském přístupu usnadnil, žádá tato penitenciárie snažně, aby se všichni kněží pověřeni fakultami zpovědníků ochotně a velkoryse věnovali slavení svátosti smíření.

Tento dekret bude platit pro II. Světový den prarodičů a seniorů. Jakákoliv ustanovení, která jsou s tímto v rozporu, nejsou na překážku.

Vydáno v Římě v sídle Apoštolské penitenciárie 30. května roku 2022 od Pánova vtělení.

Mauro kardinál Piacenza, velký penitenciář

Krzysztof Nykiel, regent

Vydáno v Římě v sídle Apoštolské penitenciárie 30. května roku 2022 od Pánova vtělení.

SVATOVÍTSKÉ VARHANNÍ VEČERY

Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze ve spolupráci se Správou Pražského hradu letos pořádá pod záštitou arcibiskupa Dominika kardinála Duky v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě ve dnech 5. července – 2. srpna 2022 již 11. ročník mezinárodního varhanního festivalu Svatovítské varhanní večery.

- 5.7. Philippe LEFEBVRE – varhany
- 12.7. Jan HORA – varhany
- 19.7. Tomáš PINDŮR – varhany
- 26.7. Aleš NOSEK – varhany
- 2.8. Pavel SVOBODA – varhany, Jiří HOUDEK – trubka

Koncerty začínají v katedrále v 19 hod. Kompletní program na www.varhannifestival.cz
Předprodej vstupenek na <https://goout.net/cs/svatovitske-varhanni-vecery-2022/szqetnt/> nebo <https://www.viamusica.cz/poradatel-koncerty/187/> a v Infocentru Pražského hradu III. nádvoří

HLEDÁME HISTORICKÉ FOTOGRAFIE FARNOSTI

Na webu farnosti <http://www.farnostsmichov.cz/historie-farnosti/> vznikla nová fotogalerie kostela sv. Václava a bývalého kostela sv. Filipa a Jakuba na Arbesově náměstí. Pokud máte k dispozici nějaké fotografie či obrázky min. stáří 50 let a starší, budeme vám vděčni za jejich zaslání na adresu: jakub.suchel@seznam.cz a souhlas s publikací. Předem děkujeme. JS

SPOLEČNÁ PŘÍPRAVA NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

u Sv. Vojtěcha v úterý od 19.30 do 21.30

11. 10. – 29. 11. 2022

24. 1. – 14. 3. 2023

18. 4. – 6. 6. 2023

TÉMATY VEČERŮ:

- Jak katolická církev chápe manželství
- Psychologie partnerského vztahu
- Rodiče, přátelé a my
- Konflikty a jejich řešení
- Manželská láska a sexualita
- Děti a my
- Jak prožívat v manželství vztah k Bohu
- Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu

Je nutné se přihlásit předem na www.apha.cz
Myslete na přípravu včas, kapacita kurzu je omezená.

ARCIBISKUPSTVÍ
PRAŽSKÉ

Arcibiskupství pražské
Pastorační středisko – Centrum pro rodinu
tel. 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz
www.apha.cz | www.manzelstvi.cz

MANŽELSTVI.CZ

PRÁZDNINOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB NA SMÍCHOVĚ (OD 1.7. DO 31.8.)

Neděle: 8:00 18:00 **sv. Václav** u sv. Gabriela o prázdninách bohoslužby nejsou
Po, St, Pá: 17:30 **sv. Václav**
Út, Čt, So: 7:30 **sv. Václav**

Uvedený pořad bohoslužeb platí od 1.7. do 31.8. včetně, bez ohledu na svátky!

KOSTEL OTEVŘEN:

pondělí, středa, pátek: 16:00 – 18:30 úterý, čtvrtek, sobota: 7:15 – 11:00

neděle: 7:30 – 11:00 a 17:30 - 19:15

(v sakristii kostela je v těchto hodinách k dispozici pastorační asistent/ka)

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: 7:30 – 7:55 večer: 17:30 – 17:55

Po, St, Pá: 17:00 – 17:25

Jindy: po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.7. pátek začíná prázdninový pořad bohoslužeb!
5.7. úterý **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje**
11.7. pondělí Svátek sv. Benedikta
22.7. pátek Památka sv. Marie Magdalény
25.7. pondělí Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.7. úterý Památka sv. Jáchyma a Anny
29.7. pátek Památka sv. Marty
1.8. pondělí Památka sv. Alfonsa z Liguori
4.8. čtvrtek Památka sv. Jana Vianneye
6.8. sobota Svátek Proměnění Páně
8.8. pondělí Památka sv. Dominika
10.8. středa Svátek sv. Vavřince
11.8. čtvrtek Památka sv. Kláry
15.8. pondělí **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**
20.8. sobota Památka sv. Bernarda
22.8. pondělí Památka Panny Marie Královny
24.8. středa Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
27.8. sobota Památka sv. Moniky
29.8. pondělí Umučení sv. Jana Křtitele
1.9. čtvrtek obnovení běžného pořadu bohoslužeb
3.9. sobota Památka sv. Řehoře Velikého
8.9. čtvrtek Svátek Narození Panny Marie

DEN PRO RODINY
SOBOTA 13. 8. 2022

9:00-9:30 MODLÍTBA 9:30-9:50 KATECHEZE
10:00-11:00 DISKUSE 11:30 MŠE SVATÁ 10:00 LOUČKOVÉ DIVADLO
12:30 KONCERT SBM 13:30 ŽONGLOVÁNÍ
16:00 POŽEHNÁNÍ A UKONČENÍ a mnoho dalšího....

CSM 2022 HRADEC KRÁLOVÉ
www.csbstaniectstunimdeno.cz

POUTĚ DO HÁJKU

Úterý 2.8. v 11 hod. **PORCIUNKULA**

P. František Sadílek OFM,

kazatel br. Kapistrán Tomáš Gajdoš OFM, jáhen

Sobota 13.8. v 11 hod. **NANEBEVZETÍ PANNY MARIE**

P. Radek Tichý

Sobota 10.9. v 11:30 hod. **NAROZENÍ PANNY MARIE**

Mons. Václav Malý, biskup

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapski, A. Lisý, M. Lisá, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 300 ks čb. **neprodejně**